

Nieuwsbrief

maart 2010

Geachte lezer(es),

Het is al weer heel even geleden dat u via een nieuwsbrief over het werk van de stichting hebt gehoord. In de tussen tijd hebben we niet stilgezeten. Er is werkelijk heel veel gebeurd. Inmiddels hebben we al heel wat weken op donderdagavond hulp van stagiaires. Zoals u waarschijnlijk weet moeten jongelui van het voortgezet onderwijs een bepaald aantal uur maatschappelijke stage lopen. Bij stichting Jahweh Jireh kan dat inmiddels dus ook. Ze nemen ons bij het inpakken heel wat werk uit handen. Zo begin februari kwamen er zo'n 25.000 potjes conserven. Dat is niet zomaar even in bananendozen verpakt! Verder helpen ze met het sorteren en inpakken van de kleding. Vier jongelui tegelijkertijd laten stage lopen is wel het maximale. Tot nu toe zijn we er erg tevreden over. Door middel van een video zorgen we ervoor dat ze wat meer te weten komen over het werk in Roemenie.

Elke maandagmorgen en donderdagmorgen is het nodig om in te pakken en de voorraad hulpgoederen groeit dan ook telkens zienderogen. 13 februari jl. was het dan ook hoog tijd om een transport te doen. Dat kwam ook doordat mensen uit Papendrecht net als vorig jaar zo'n 30m³ hulpgoederen kwamen brengen. Op vrijdagmiddag kwam de vrachtwagen al aan, maar omdat we geen mensen hadden om te laden moest hij wachten tot zaterdagmorgen. Toen begonnen we om 7.30 uur om de boel in te pakken. We waren blij dat er ook nog drie mensen uit Ederveen kwamen helpen. Samen met Teus, Arjan, Marien, Jaap en Andre kon de klus in zo'n vier uur worden gedaan. 96m³ in totaal. En dan ook nog voor ongeveer €400 goedkoper dan de vorige keer. Niet alles kon mee, er bleven nog heel wat pallets conserven, kleding en meubels staan. Verschillende van deze meubels kwamen bij een bedrijf uit Nijkerk vandaan. Lang niet alle meubels zijn geschikt om naar Roemenie te doen. Zo hebben we heel wat archiefkasten en stellingen kunnen verkopen. De opbrengst kan goed worden gebruikt voor de projecten en de transporten. Dat beetje extra inkomen is erg welkom. We zijn als kleine stichting nu eenmaal niet zo ruim bij kas. Helemaal nadat de

rommelmarkt aan de Parallelweg noodgedwongen moest sluiten. De verkoop doen we grotendeels via marktplaats. Verder hebben we voor degenen die gekochte spullen komen ophalen een hoekje ingericht met spullen die we te koop hebben staan. Wie weet breidt het nog wat uit. Het idee van een rommelmarkt is in ieder geval nog niet helemaal uit onze gedachten.

Ook in Roemenie is het werk verder gegaan. In januari gingen Teus en Berry, Huibert en Edwin daarvoor op reis. Het zouden waarschijnlijk twee behoorlijk drukke weken worden. U moet namelijk weten dat de Hervormde gemeente van Ederveen besloten heeft voor haar jongelui een diaconale reis op te zetten voor de komende zomervakantie. De kerkenraad klopte eind vorig jaar bij ons aan om daarbij te helpen. De stichting heeft natuurlijk de contacten en de projecten in Zarnesti en Parhida. Na wikken en wegen is besloten de reis D.V. naar Zarnesti te doen. Daarvoor moest natuurlijk van alles en nog wat geregeld worden in Zarnesti. En dat naast het gewone werk. Vandaar dat het een drukke reis zou worden.

Een bezoek aan de ziekenhuizen moest vanwege de Mexicaanse griep worden afgelast, zodat er alleen wat meubels bij de directrice van het ziekenhuis konden worden gebracht. Jammer.

Wel hebben we materiaal achtergelaten. De mensen van de therapeutische afdeling zullen de spullen uitdelen, zoals het fruit en het krentenbrood. Voor het psychiatrische ziekenhuis in Mina1Mai hebben we de spullen aan stichting Rafael in Codlea gegeven. Omdat zij dagopvang doen voor de gehandicapten hebben zij toestemming om in Mina1Mai te komen.

Voor dit jaar heeft stichting Rafael tamelijk ernstige financiële zorgen. Omdat de Roemeense overheid het laat afweten komt de dagopvang dit jaar €25.000 tekort. Misschien kanstichting Jahweh Jireh wat voor ze betekenen. In ieder geval kan Rafael bijvoorbeeld wat kleding gaan verkopen.

Eén van de hoogtepunten van deze reis was wel Sugina. Zoals u waarschijnlijk weet hebben we al jarenlang de hoop dat er in Sugina, de zigeunerwijk van Zarnesti, een christelijke gemeente kan worden gesticht. Al heel vaak is gebleken dat deze zigeuners zo'n andere cultuur hebben als de Roemenen dat integreren in de plaatselijke kerken eigenlijk niet gaat. Vaak hebben we gezien dat ze zich uiteindelijk niet thuis voelen, of niet worden geaccepteerd. En toch leeft onder verschillende zigeuners verlangen naar het woord van God. In Tohanu Vech, aan de andere kant van Zarnesti, is ook een zigeunergemeente. En toen we op donderdagavond hier wat krentenbrood, conserven en incontinentiemateriaal brachten,

was de kerk er vol.

Nadat we dit hebben aangekaart bij de HOE zijn we in contact gekomen met een BER-gemeente (Bicerica Evangelica Romania) in Brasov. Daniel Draghici, één van de voorgangers van de BER, was speciaal uit Boekarest gekomen om met ons hierover van gedachten te wisselen. Toen is wel gebleken dat de BER-gemeente van Brasov veel te klein is om behulpzaam te kunnen zijn bij het stichten van een gemeente in Sugina. Wel kon Daniel ons goede adviezen geven. Het leek hem bijvoorbeeld geen goed idee om gebruik te maken van de grond die door één van de zigeuners beschikbaar is gesteld. Beter is het volgens hem om de grond voor een te bouwen kerk en de toegangsweg er naar toe zelf te kopen.

U begrijpt dat er heel wat is afgepraat met de zigeuners.

Nadat we in Sugina 37 pakketten hadden uitgedeeld konden we nog twee bezoeken doen bij mensen thuis. De schrijnende situatie wordt uit de foto's misschien niet duidelijk, maar tijdens zulke bezoeken dringt opnieuw iets van de werkelijkheid tot ons door. Iets van de wantoestanden op maatschappelijk en moreel gebied. Want geen onderwijs betekent geen werk. En geen werk betekent inwonen bij familie, bijvoorbeeld bij oma, en dronkenschap. We zijn dankbaar dat we hoop uit het woord van God mogen doorgeven aan deze arme zigeunervrouw. Haar man is weggegaan. Nee, getrouwd waren ze niet, ze hebben wel drie kinderen. Waar ze van rond moet komen?

Zo komen er in de loop van zo'n Roemeniereis tientallen verhalen en gezichten langs. Niet alleen Zarnesti Hospital, Mina 1 Mai, Rafael, de BER in Brasov en Sugina.

Maar ook Tohanu Vech, dat is glibberen en glijden om er te komen, waar we een totaal verlamd meisje van 15 jaar in erbarmelijke omstandigheden in een kinderledikantje aantreffen.

Of Tohanu Nou, een soort bejaardenhuis waar we 100 Bijbels konden ophalen en waar prachtige plannen ontstonden voor het bouwen van een soort opvanghuisjes voor gastoudergezinnen.

Of Ticusu Nou waar van de plannen voor het opzetten van een winkeltje bij de kerk waarschijnlijk niets terecht komt. En tjonge, denken we helemaal verkeerd, wat doet Evangelist Mihai hier eigenlijk in deze uithoek van de wereld?

Of het weeshuiskind Otilia, ook al in de steek gelaten, met haar twee kinderen in haar donkere flat.

Of de stationsfamilie, waarvan nu één van de jongens voor twee jaar in de gevangenis zit.

Of Gaby en Dana, het gehandicapte stel waar de hometrainer naar toe is gegaan, waar we een luchtkussentje voor in de rolstoel brachten vanuit Amersfoort. Die samen zo fantastisch goed zijn.

Of Andrea, het meisje met de dwarslaesie, waar we een katrol en staalkabel voor mee willen nemen en handgewichten brachten, zodat ze wat beweging krijgt. Met de katrol moet een inrichting worden gemaakt om de voeten te bewegen. Nee, medicijnen neemt ze niet meer. Vanwege de hoge kosten en de bijwerkingen.

Ja, zoveel gezichten en zoveel verhalen.

En dat beetje conserven, die tweedehands kleding of die nieuwe bandjes voor de rolstoel. . . nee daar zijn ze eigenlijk niet echt mee geholpen.

Echte hulp, echte steun en echte troost? Het Woord van God, Jezus Christus, de Zaligmaker.

Omdat we de vorige reis geen gelegenheid hadden om Ecclesia Mater te bezoeken in Oradea wilden we dat nu wel heel graag doen. Gelukkig hadden we daar ondanks de drukte tijd voor. We leren Stefan Ferencz steeds meer kennen als een fijne en betrouwbare man, die zich helemaal in zet voor dit opvanghuis voor verslaafden en daklozen. We zijn dankbaar dat we hem konden helpen met de aanschaf van het vrachtwagentje. Om meer van deze mensen te kunnen opvangen zijn op het terrein van het tehuis een soort containers geplaatst. Om deze mensen beter te kunnen helpen wordt al de kleding die in Veenendaal binnenkomt nu gesorteerd en apart verpakt. Zodoende kunnen we de mensen van Ecclesia Mater helpen aan de door hen gewenste hulpgoederen.

Voor ds. Istvan Visky hadden we deze keer minder tijd. We hopen dat we dit seizoen gelegenheid krijgen om ook de mensen van Parhida weer te bezoeken en te steunen. Want ook zij kunnen de hulp van de stichting nog heel hard gebruiken.

Al dit werk zouden we zonder uw steun niet kunnen doen. Daarom willen we u vanaf deze plaats hartelijk bedanken voor de steun die u onze stichting hebt gegeven. Mede daardoor was het voor ons mogelijk om in de achterliggende tijd zo veel werk te verzetten voor de mensen in Parhida en Zarnesti. Ook willen we alle vrijwilligers bedanken voor hun inzet!

Wilt u meer van het werk in Parhida en Zarnesti lezen en zien, kijk dan op www.jahwehjireh.nl

Met vriendelijke groeten,

Teus Smit, Andre en Marien Hannewijk, Berry de Lange, Andre de Groot

